

عنوان مقاله:

بررسی نقش نماز در جهت دهی به سبک زندگی اسلامی در سیره رضوی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 3، شماره 12 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ابراهیم ابراهیمی - دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک

اصغر طهماسبی بلداجی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک

سید ابراهیم مرتضوی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک

لیلا قنبری - مربی گروه ادبیات عرب عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

فرهنگ رضوی مجموعه ای از باورها و ارزش ها و بایدها و نبایدهایی است که از سیره علمی و عملی امام رضا(ع) و آموزه های دینی سرچشمه می گیرد. از منظر فرهنگ رضوی نماز یکی از فرمان هایی است که به زندگی معنای اسلامی بودن را می دهد؛ از یک نظر می توان نماز را یک مولفه عملی در سبک زندگی محسوب کرد و از طرف دیگر خود نماز شاخصه ای است که به تمامی جوانب زندگی جهت می دهد و در تمامی حیطه های زندگی معنای اسلامی بودن را متجلی می کند. از یک سو اعتقادات نمازگزار را نهادینه می کند و در هر شبانه روز نمازگزار شهادتی بر اعتقادات مهم خود می کند؛ از سویی دیگر با نقش ارتباطی بین خالق و مخلوق با ارائه رویکردهای رفتاری سبک زندگی نمازگزار را در مقابل مشکلات مقاوم و در سخت ترین شرایط زندگی به فریاد می رسد. علاوه بر این نماز نقش بی بدیلی در ارائه رویکردهای عملی و اجتماعی در زندگی دارد که در مجموع می توان گفت کلیت و فرع زندگی اسلامی در پرتو نماز به معنای واقعی شکل می گیرد. جستار پیش رو مبانی نماز مطلوب و تاثیرگذار در زندگی از منظر فرهنگ رضوی را در سه محور: اهتمام به نماز اول وقت، حضور قلب و نماز جماعت مورد بررسی قرار داده است همچنان که شاخص های نماز در سبک زندگی اسلامی را در ابعاد فردی و اجتماعی بیان داشته است؛ نتیجه آن که در فرهنگ رضوی نماز با داشتن مولفه های خاص، به عنوان رکن دین به تمام جوانب زندگی فردی و اجتماعی سمت و سو می دهد و با ارائه شاخص های فردی و اجتماعی کمال و سعادت فرد و جامعه را فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

امام رضا(ع)، نماز، سبک زندگی، زندگی فردی، زندگی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1595788>

